

MESE A KISEGÉRRŐL

Közli: *Herrmann Antal*

Réges-régen történt. Én nem láttam, de hallottam. Hogy is volt csak?

Elmenőben volt az öreg egér, így intette a fiát:

– Maradj szépen itthon, hogy a macska ne bánt hasson. –

Aztán elment hazulról.

Az egérke pedig unatkozott szűk hajlékában. Elszánta magát, hogy mégis csak kimegy, és megnézi, micsoda állat az a macska. Kibújt tehát az egérlyukból, talált egy nagy kalácsot és elkezdte rágicsálni. Mikor már jóllakott, gondolta magában:

– Ez nem macska! – és tovább ment.

Rátalált egy disznóra, amely az udvaron hevert és sütkérezett. Gondolta az egérke:

– Ez bizonyára macska.

Felmászott rá és megharapta a fülét, úgy, hogy a disznó hangosan rőfögni kezdett.

Örült az egérke s így szólt:

– Félsz tőlem?

– Bizony félek – felelé a disznó.

Vígan bújt vissza az egérke a lyukba.

Máskor, midőn az öreg egér ismét nem volt honn, újból így cselekedett az egérke. Találkozott egy elefánttal, az ugyancsak nagy volt, s hosszú ormánya volt. Gondolá az egérke:

– De furcsa is az a macska! Két farka van, teste mindkét végén egy-egy. – Huss, felmászott az elefántra és ráült a fülére, meglátta a szemét és innen tudta, hogy a fejénél van.

Bemászott aztán a fülébe és megharapta, úgy, hogy az elefánt nagy fájdalmában felordított.

– Aha! Ugye te is félsz tőlem? – kérdé.

– Bizony félek, irgalmazz nékem! – felelé az elefánt.

Erre aztán megint vígan tért vissza az egérke a lyukba.

Harmadszor pedig, midőn az öreg egér elment, az egérke ismét kiment és csakugyan a macskával találkozott.

– Te picurka, csak nem mersz velem kikötni?* – szólítá meg megvetően.

A macska pedig neki ugrott, megfogta, játszott vele, el-elnézegette, aztán megette.

Az Én Újságom, 1891/45.

* kikezdeni

Minden bizonnyal a nagy magyar etnográfus által fölgyűjtött mese ihlette Pósa Lajos azonos című, hasonló tartalmú gyermekversét (KMJ):

https://posalajos.com/pdf/mese_a_kis_egerrol.pdf